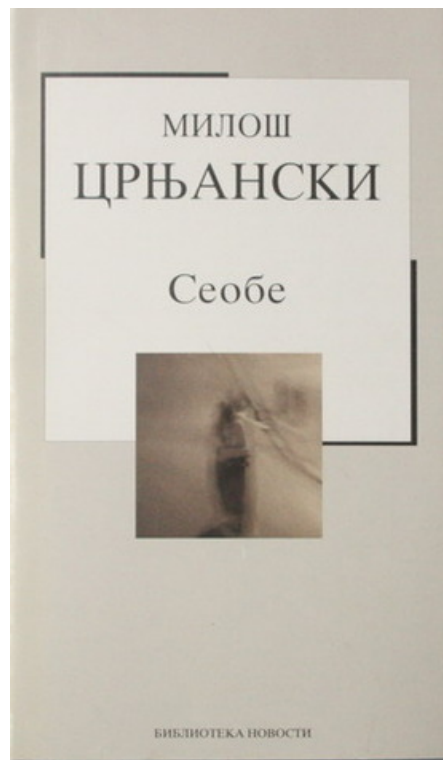

Seobe

Miloš Crnjanski

Download now

Read Online ➞

Seobe

Miloš Crnjanski

Seobe Miloš Crnjanski

Seobe Details

Date : Published 2004 by Novosti, Beograd (first published 1929)

ISBN :

Author : Miloš Crnjanski

Format : 250 pages

Genre : Classics, European Literature, Serbian Literature, Fiction, Academic, School, Historical,
Historical Fiction

 [Download Seobe ...pdf](#)

 [Read Online Seobe ...pdf](#)

Download and Read Free Online Seobe Miloš Crnjanski

From Reader Review Seobe for online ebook

Barbara says

Vuk Isacovi? è forte, è valoroso, è un vincitore: è il capo indiscusso e rispettato di un esercito sanguinario che proviene dall'estrema periferia dell'Impero.

Chiamato a svolgere al meglio il suo compito, è destinato, una volta portato a termine il lavoro sporco, a ritornare - senza proteste - nel nulla da cui proviene.

La sua mancata nomina a tenente colonnello diventa perdita di valore personale che si riflette nella percezione di sé, della propria provenienza, della propria discendenza.

I protagonisti di questo romanzo epico, Vuk, sua moglie, suo fratello, sono sconfitti in partenza, trascinati dalla corrente impetuosa di una storia incurante di ciò che travolge.

Le loro radici sono deboli, affondano in un fango cedevole che nella stagione delle piogge li lascia andare alla deriva.

E tuttavia Vuk ha un sogno, una speranza: la grande madre Russia.

"Vuoto dunque gli appariva l'avvenire, e inutile il passato. Nemmeno in quella guerra avevano ottenuto qualcosa, né lui né i suoi uomini, e tutto quel suo andare e migrare sembrava non dover avere mai fine.

Eppure, in fondo all'anima, sentiva che era impossibile che tutto fosse sempre così e gli pareva di udire come una voce interiore che lo spingeva avanti, promettendogli, alla fine, qualcosa di straordinario.

Giunto sull'orlo dell'abisso della follia, nel quale vide la sua vita, le sue figlie, la morte della moglie, il destino di suo fratello, il ritorno dei suoi soldati, i pianti e i lamenti che lo aspettavano, Isacovi? si rese conto che la sua vita era ormai trascorsa ed egli non poteva più modificarla, come non poteva modificare il triste destino di tutti coloro che l'avevano seguito e che adesso tornavano ai loro stagni e ai loro pantani.

E tuttavia sentiva di non essere nato per quella noia indicibilmente nauseabonda e per quel vuoto nel quale era finito, che gli ispiravano gli stessi pensieri dell'avvilimento conosciuto davanti a Strasburgo.

In qualche luogo, doveva pur esserci una vita più dolce, una serenità di avvenimenti che fluissero come i getti puri e freddi, gradevoli e spumeggianti di una cascata. Bisognava quindi emigrare, cercare la tranquillità e la pace in una terra pura, limpida e levigata come la superficie tranquilla dei laghi di montagna. Vivere come voleva, senza quella terribile confusione, seguire la vita per la quale era nato.

Cercare l'evento straordinario che, come il cielo, tutto avvolgesse e completasse."

Isidora says

Ovo sjajno delo Miloša Crnjanskog još od prve strane mi je pokazalo da ?e biti veliko.

Nešto što bih ja istakla kao svoje omiljeno u ovom delu, a što je svakako i glavni motiv, jeste upravo simboli?nost beskrajnog plavog kruga, i u njemu zvezde. Taj motiv, koji se najviše javlja kod Vuka, ali ga imaju i drugi likovi, svojevstan je spoj koji navodi na mnoga razmišljanja i tokom i posle ?itanja. Svaki lik sa svojom zvezdom i svojim krugom proživljava tragiku neispunjenog života. Ni za jednog lika ne bih mogla da kažem da se izdvaja, svaki je jednako upe?atljiv i sva?ija sudbina navodi na nešto. Kroz Dafinu sam spoznala nesre?u žene koja voli, a nije voljena, žene koja je ostavljena i usamljena, duboko neispunjena i ?iji život oti?e poput reke koju stalno posmatra. Upravo taj simbol, kao i mnogi drugi u ovom romanu, razlog su što je Miloš Crnjanski uspeo da me dotakne. On nam slikovito opisuje oticanje Dafinine mladosti kroz oticanje reke i njene utrobe.

Lik Aran?ela, sa druge strane, obojen je žutilom koje tako?e predstavlja duboki simbol, koji sam ja shvatila kao propadanje i opet, usled neispunjenog života, veka koji je protekao u površnim stvarima poput kratkih zanos a sa mnogim ženama i zasi?enje slatkim ratlukom. Njegov lik je zbog svoje površnosti i nedostatka onog istinskog, ?istog, dobrog vrlo nesre?an i ostaje zarobljen sa svojom zvezdom u krugu, zauvek.

Vuk Isakovi? tako?e nosi tu tragiku, ali je kod njega tako?e jasna zarobljenost u beskraju i nemogu?nost stizanja te zvezde - odlaska u Rusiju.

Kompozicija romana je nešto me je oduševilo u tom tehni?kom smislu koji je Crnjanski postigao. Krug nije samo glavni motiv fabule ve? je i celo delo zapravo jedan krug.

Po završetku ?itanja ostala sam zaista o?arana stilom Miloša Crnjanskog i ve? krenula u potragu za njegovim drugim delima.

Jovan says

Kada sam prvi put ?itao ovaj roman, kao obaveznu lektiru u školi, nije mi se svideo. Bio mi je strašno dosadan i nezanimljiv, jedna od najnapornijih školskih lektira. Sada, dvadesetak godina kasnije, nakon drugog ?itanja, ne znam zašto mi se prvi put toliko nije svideo.

U redu, nema u "Seobama" neke naro?ište akcije, niti mnogo uzbu?enja. Ne dešava se mnogo toga. Ali, te lepe, raskošne i nesvakidašnje re?enice, bilo da se kroz njih prikazuje karakter, tok misli i ose?anja protagonist a, bilo da se opisuju sumorna mesta i predeli i izmu?eni ljudi, stvorile su potpuno jasne i žive slike. Na neki na?in su uspele da sve r?avo i pogrešno u karakterima protagonita i doga?ajima o kojima govore u?ine razumljivim i na neki ?udan na?in prihvatljivim.

Ne potcenjujem ni veli?inu i zna?aj nacionalne teme romana, ali o tome je ve? mnogo re?eno i napisano, pa ne ose?am potrebu da u to ulazim.

Na kraju drugog ?itanja, dvoumio sam se da li da knjizi dam ocenu sa 4 ili 5 zvezdica. S obzirom da sam je prvi put (po se?anju) podcenio sa svega 2 zvezdice, odlu?io sam se ovog puta na najvišu ocenu.

Jelena says

????????? ????? ?????. ? ???? ????.

Dragana says

"Beskrajan, plavi krug. U njemu, zvezda."

To je re?enica koja mi je jedina ostala urezana u se?anje od kada sam je pro?itala. Davno je to bilo...

Ne mogu re?i da sam bila oduševljena knjigom ali ni da sam potpuno razo?arana. Crnjanski se poigravao sa ?ovekovom sudbinom, porodicom, politikom, karakteristikama likova, dobrim i zlim u ?oveku, u prirodi, u svemu. Lutanja, i fizi?ka i psihi?ka, kako se nemir iznutra preliva preko granica li?nosti da bi ovaplotio nemir i u spoljašnosti. Ima nešto neobjašnjivo što vu?e i protiv volje, crv sumnje i neprilago?enosti koji nema mira, ve? neprekidno rije i buši dokle god ne na?ini rupu u svemu, prazninu koju je nemogu?e ispuniti. Ništa je ne može popuniti, ni slava, ni mo?, ni ljubav, ni mržnja... Zjapi... Ništavilo koje se materijalizovalo i pritiska.

Milovan Todorović says

Knjiga preteška za čitanje. Vrlo dosadna.

Raška says

Predrasude će mi jednom doći glave.

Jim Fonseca says

Kind of a tragedy from the perspective of three people. This is a historical novel (1740's) mainly set in what is now Serbia during endless years of war by the various powers along the Danube. Here Ottoman Turks, Orthodox Christians and Catholics have been vying for power over the centuries. Maria Theresa, ruler of Austria-Hungary, is the dominant figure at the moment. There are three main characters; two are brothers who are totally different. One is a giant of a man, a warrior and professional military leader; the brother, a wealthy traveling trader, is slight of build and sickly. The third main character is the wife of the warrior. The wealthy brother has an affair with his warrior-brother's wife. (Is this wise?)

All three principal characters end up disillusioned with their lives. The warrior is burned out; disgusted with the futility and boredom of the constant battles and cruelty, and with sleeping in trenches and bogs. Nor does he enjoy returning home to the company of women and to the chaos and grieving for the latest round of lost men. He dreams of settling in Russia, where he has never been, so he imagines something that couldn't possibly be any better than what he already has. The trader eventually starts tossing away his bags of gold by the roadside wondering what the point of it all was. The wife has children but her husband is never home. The book, in a sense is about war, but little of the book describes actual battles; it's more about the deadly boredom of camp life and the terrible conditions of the common soldiers and it focuses on the psychology of the three main characters.

The book is translated from the Serbo-Croatian. The author (1893-1977) was a journalist and poet who wrote several other novels. His last name is often also listed as Crnjanski.

Sanja says

"Ima seoba. Smrti nema." Shvatite kako hoćete.

????? says

??????? ? ??????? ???? ?????!

Nikola Jankovic says

Istorijski ili psihološki roman? Verovatno i jedno i drugo, a s obzirom na stil Crnjanskog, i lirski. Iako je prva knjiga Seoba relativno kratko iskustvo, pisac je u njega smestio baš velike teme - prolaznost života i smrt, lični identitet ali i identitet naroda, ratove i njihovu uzaludnost, usamljenost, ljubavni trougao, nemoć pojedinca i psihološke slomove...

Otprilike sve ono što volim u književnosti, a pošto mi je Dnevnik o Arnojeviću jedna od omiljenijih domaćih knjiga, i da Seobe često nazivaju 'srpski Rat i mir', ovo bi trebalo da je bio zicer.

Nisu. Ima delova koji oduševljavaju, ali ima i poprilično dosadnih pasusa. Nakon prva dva poglavlja, treća ispada kao vrhunac romana - autor fino gradi likove, njihove odnose i osećanja, i taman kad pomisliš to je to, sve se stiha na narednim stranama. Seobe su moguće drugi najbolji anti-ratni roman koji sam pročitao (posle Na zapadu ništa novo, naravno), ali kao celina su me ostavile hladnog. Možda je i do mene...

Jelisaveta says

bjež, knjigo, da te ne vidim više nikad.

Norah Una Sumner says

"Tad, svom silinom nagruše na njega utisci i misli. Shvati da se vratio sa uzaludnog posla. Da je ratovao Bog te pita gde i ni za šta. Oseti da ga je žena ostavila sa nejakom, bolesnom decom. Zagledan u vojnike, shvati da za njih ne mare, da ih varaju, da ih teraju po svetu kao stoku i da ih kolju. Da im daju zastave, da ih kite perjem i da ih prebrojavaju, žive i mrtve, kao konje i fiške. Da izmeću njihovog tumanjanja po ratištima i života onih na domu, u baruštinama, nema nikakvog smisla, ni veze. Da sa njim, Vukom Isakovićem, pitava ta nemačka carevina, u stvari, samo zbija šale."

Težina priče jednaka je lepoti pisanja Crnjanskog. Život ispunjen maglom, blatom, mutnim rekama, tugom, stradanjem, nezadovoljstvom, nepomirenošću sa svojom propalom sudbinom, sanjarenjem o nekom boljem svetu gde se može živeti po svojoj volji ...

Maja says

I had to read this book for school and I didn't like it.

Somebody told me that there are so many beautiful quotes in it but I only liked one.

Michael Pennington says

Read this to catch up on my Serbian literature. Highly enjoyable - journeys, time, being.
